

Koti Katulapselle

tiedotuslehti | lokakuu 2022

**Kolumbiassa
palaillaan
normaaliin**

**Intia:
Pikkusiskon
tarina**

**Osallistu
Joulukeräykseen!**

En koskaan unohda ensitapaamistani 11-vuotiaan Anikan ja tämän nuoren äidin kanssa eräänä varhaisena aamuna.

Äidin koko olemus viesti syvää tuskaa, mutta selvästikin helpottaakseen tyttärensä oloa, hän alkoi purkaa sydäntään hyvin hillityllä tavalla. Hän kertoi miehensä olevan polion vammauttama, mutta silti työkykyinen. Perheen elämää varjosti kuitenkin miehen alkoholismi ja tämän harjoittama väkivalta vaimoan ja lapsiaan kohtaan. Hänen tapanaan oli lyödä vaimoan ja riistää sitten tältä tämän lujalla työllä ansaitsemat vähäiset pennokset. Äidin kuvaillessa perheen epätoivoista tilannetta tämän vanhin tytär seisoj vain hiljaa vieressä ahdistunut ilme kasvoillaan.

Otimme Anikan avosylin vastaan New Hope -kodille. Hän oli hyvin vaitonainen, eikä halunnut avautua ja kertoa elämästään eikä ystävistään. Pikkuhiljaa aloimme jutella hänen kanssaan, mutta ymmärsimme, että aihe oli hänelle hyvin tuskallinen. Hän ei yksinkertaisesti pystynyt avautumaan ja kertomaan kokemastaan. Niinpä juttelimme hänen kanssaan kaikesta muusta, kuten

ruoasta, leikeistä ja peleistä sekä koulusta. Kannoimme Anikaa seuraavat viikot rukouksin. New Hope kodin rakkaudellinen ilmapiiri ja toisten osoittama myötätunto tekivät myös hiljalleen tehtävänsä. Seurakunnassa Anika tuli tuntemaan Jeesuksen, kiitos Herralle! Hänen käyttöksensä alkoi muuttua tasapainoisemmaksi ja ajoittain huomasimme hänen myös hymyilevän. Mikä ihana kiitosaihe tämä hänessä tapahtunut muutos olikaan meille!

Äidin ahdinko

Viime tammikuussa Anikan äiti ilmestyi yhtäkkiä lastenkodille pahoinpideltynä ja mustelmien peitossa. Hän kertoi miehensä pahoinpitelevän häntä julmasti ja aneli päästä meille turvaan. Tilanne oli sydäntä riipaiseva, emmekä voineet evätä apuamme häneltä. Ajattelimme pestata hänet avustajaksi, koska emme voi muuten ottaa kodille ketään ilman viranomaisten lupaa. Pian tämä nuori äiti sai kuitenkin kuulla, että aviomies ja perhe olivat tehneet hänestä poliisille valheellisen ilmoituksen, jonka mukaan hän olisi myynyt vanhimman tyttärensä ja lähtenyt sitten itse

pakomatkalle. Perheen nuorin lapsi oli tuolloin isoäidin hoivissa.

Äidin ei auttanut muu kuin lähteä itse heti seuraavana aamuna ilmoittautumaan poliisiasemalle. Aviomies, tämän perhe ja jotkut kylän vanhimmat ryntäsivät välittömästi asemalle esittäen äitiä vastaan niin lukuisia valheellisia syytöksiä, että äidiltä riistettiin tämän puhelin ja hänet heitettiin selliin. Viruttuaan neljä päivää poliisiasemalla hän vihdoinkin sai selitettyä tilanteensa naispuoliselle poliisivirkailijalle. Poliisiviranomaiset haastattelivat sitten meitä todeten vanhimman tyttären olevan hyvässä kunnossa ja turvassa. Sen jälkeen he vapauttivat äidin.

Vaikka äidillä onkin veljiä, ei kukaan heistä tai muista sukulaisista halua riskeerata omia perheitään ja joutua vaikeuksiin, mikä on hyvin surullista. Äiti on siten pakotettu jäämään appivanhempiensä luokse miehensä kanssa, eikä hänen tilanteensa ole muuttunut.

Isoäidin sairastuminen

Viime kuussa äiti tuli luoksemme nuorimman, viidettä luokkaa käyvän tyttärensä Kiaran kanssa anoen meitä ottamaan myös tämän New Hope -kodille. Kiara oli asunut isoäitinsä luona, mutta

tämä oli sairastunut eikä pystynyt enää huolehtimaan työstä. Äiti oli ottanut Kiaran takaisin kotiin, mutta tilanne aviomiehen kanssa oli tämän jälkeen vaikeutunut entisestään. Äiti oli onnellinen vanhimman tyttärensä puolesta, joka viihtyi niin hyvin New Hope -kodilla ja hän halusi kiihkeästi myös nuoremman tyttärensä samaan paikkaan.

Eilen aamulla keskustelin nuoremman sisaren Kiaran ja vanhemman sisaren Anikan kanssa. Anika kertoi vain muutaman lauseen menneisyydestään ja perhetilanteestaan ja lähti kouluun. Sitten Kiara itse tuli varovasti luokseni ja saimme jutella New Hope -kodin puutarhan katveessa kaikessa rauhassa.

Kiara sanoi pitävänsä currykanasta, currymunista ja perunoista. Hän kertoi nauttivansa suuresti saadessaan viettää aikaa lastenkodissa asuvien tyttöjen kanssa. Ennen kaikkea hän ihmetteli New Hope -kodilla vallitsevaa ilmapiiriä ja hyvää yhteishenkeä. Vihdoinkin hän alkoi jutella äidistään, jota hän kuvaili lämpimäksi ja ahkeraksi ihmiseksi. Hän kertoi, että kun hän vielä asui isoäitinsä luona, äiti oli tehnyt paljon työtä ja lähettänyt rahaa hänen hoitokustannuksiinsa. Isoäidin terveyden petettyä ja tämän sairastuttua hän joutui valitettavasti muuttamaan takaisin vanhempiansa luokse.

JATKU >

Lastenkodin järjestämiä retkiä odotetaan aina hartaasti.

Sielunhaavojen paraneminen on prosessi

Kiara kuvaili kyneleet silmissään varhaisia vuosiaan kotona hyvin vaikeiksi. Isä juopotteli joka päivä ja hakkasi perhettä kepillä. Koskaan hän ei käynyt töissä, vaan sen sijaan varasti jopa ne vähäiset rahat, jotka äiti oli säästänyt hankkiakseen maitoa perheelleen.

Kiaran isä löi myös isoäitiä, kun tämä yritti suojella Kiaraa. Kiara kertoi myös äitinsä kerran juosseen pakoon ja pudonneen järveen. Tämä oli vähällä hukkuu, sillä hän oli niellyt jo paljon vettä, mutta kyläläiset onnistuivat pelastamaan hänet.

– Riisiä meillä oli vain vähän, joten äiti valmisti siitä laihaa, veteen tehtyä keittoa. Äiti itse meni hyvin usein nukkumaan ilman ruokaa, Kiara kertoi ääni vapisten.

Lapset elivät jatkuvan pelon alla ja heillä oli tapana paeta sängyn alle piiloon aina kun he näkivät isän tulevan. Tämä saattoi rynnätä keskellä yötä oven taakse paukuttamaan sitä. Eräänä päivänä Kiaran isä puri äitiä niin pahoin poskeen, että siitä alkoi vuotaa verta. Toisen kerran hän viilsi äitiä kurkusta terävällä veitsellä. Kiara näki tilanteen ja alkoi huutaa apua, jolloin naapurit tulivat paikalle ja kiidättivät äidin sairaalaan.

Rukoilethan näiden pienten puolesta

Tarinaa kuunnellessani sydämeni tuntui pakahduttavan kaikesta siitä tuskasta, mitä tuo pieni 10-vuotias tyttönen oli joutunut omin silmin todistamaan. Sen sijaan että hän olisi saanut varttua iloisena ja rauhassa, hän oli joutunut päivästä toiseen seuraamaan mitä traumatisoivimpia tilanteita.

Kiara totesi lopuksi, ettei halua koskaan enää nähdä isänsä kasvoja. Silloin otin hänet syliini ja halasin häntä. Rukoilin hänen puolestaan ja kerroin hänelle, että Jeesus ja me kaikki täällä New Hope kodilla rakastamme häntä.

Käymämme keskustelu oli vasta alku sisäisen paranemisen tiellä. Uskon, että se rakensi kuitenkin luottamusta siihen, että Kiara voi jakaa kanssamme mitä tahansa asioita, aina kun hän tuntee siihen tarvetta ja kokee olevansa heikoilla. Pyydänkin teitä kaikkia muistamaan tätä pientä tyttöä esirukouksin.

Koronavuosien jälkeen monet perheet ovat olleet suurissa vaikeuksissa. New Hope kodille on pyrkinyt yli 47 lasta. Ymmärrätte kuitenkin, ettemme voineet ottaa heitä kaikkia vastaan. Heistä 19 on päässyt lastenkodillemme, kuusi tyttöä ja 13 poikaa. Pyydän teitä nöyrästi liittymään rukouksin rinnallemme tukemaan näitä suloisia lapsia, kun yritämme parhaamme mukaan ojentaa auttavan kätemme saatellaksemme heidät ulos heidän traumaistaan onnellisempaan ja vapaampaan ilmapiiriin, jossa he voivat nauttia Jumalan armosta ja rakkaudesta.

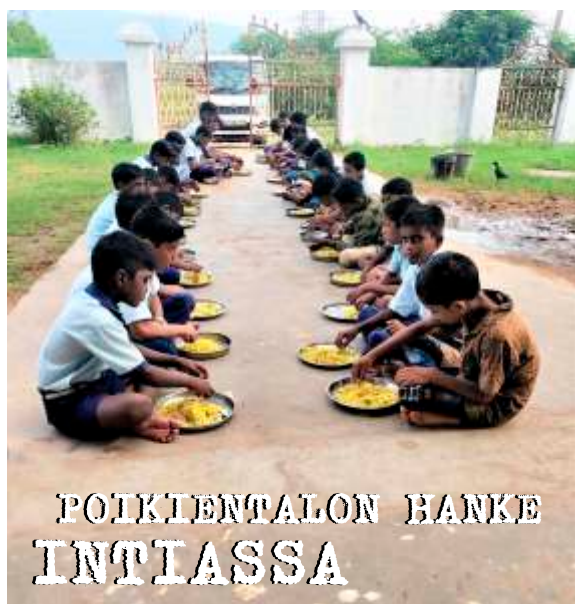
Kiitämme sydämestämme jokaista teitä kaikesta tuesta ja rukouksista. Ilman teitä tämä työ ei ole meille mahdollista. Jatkattehan myös rukousta poikien kodin puolesta. Me kaikki New Hope -kodilla lapset mukaan lukien rukoilemme puolestanne joka päivä. Toivotamme kummit myös sydämellisesti tervetulleiksi tutustumaan paikan päällä New Hope –kotiin ja sen ihaniin lapsiin.

Kiaran ja Anikan nimet on muutettu yksityisyyden suojaamiseksi. Toim.huom.

Kuvat ja teksti: Prathibba

RUOKA-APU KERÄYS KOLUMBIAAN

POIKIENTALON HANKE INTIASSA

Avustusprojektit

Jatkamme Kolumbiassa köyhien perheiden ruoka-apukeräystä, sillä hintojen nousun vuoksi avun tarve on kipeä. Mahdollisuuksien mukaan keräyksen tuotolla tuetaan myös lasten harrastustoimintaa. Por una Sonrisan tavoitteena on tukea lasten osallistumista musiikkikouluihin ja perustaa oma urheilukerho, jossa lapset voisivat kehittää palloilutaitojaan valmentajan johdolla. Etsimme uusia kummeja pienille pepekerholaisille. Moni tyttö ja poika on yhä vailla tukijaa. Viite 25564

Intian poikientalon keräys jatkuu. New Hope kodin pojat asuvat yhä vuokrallossa, jota omistaja kunnostaa eläkepäiviään varten. Vuokrasopimuksen jatkoa on anottu ensi huhtikuuhun asti, jottei lasten koulunkäynti häiriintyisi, muttemme ole saaneet vielä vastausta. Meillä ei ole tiedossa uusia vuokratiloja. Rukouksemme on, että pojat pääsisivät oman katon alle mahdollisimman pian. Tonttien hinnat ovat kuitenkin nousseet alueella. Viite 31778

Voit tukea yhdistystämme kannatusmaksulla hallinnollisten kulujen kattamiseksi, joista merkittävin on tilitoimistopalkkio. Kannatusmaksu on 25 euroa/vuosi, mutta voit osallistua myös itse valitsemallasi summalla. Olemme myöhässä kannatusavoitteestamme. Viite 50050

LEIKKAA TÄSTÄ TILISIIRTO

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI51 1078 3000 2437 65	BIC NDEAFIHH
Saaja Mottagare	Koti Katulapselle ry Kauppiaankatu 6 C 34, 00160 Helsinki	
TILISIIRTO, GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress	Rahankeräyslupa: RA-2020-585 Intian tonttiprojektin keräys, viite: 31778 Apua Kolumbiaan -keräys, viite 25564 Kannatusmaksuviite: 50050 Joulukeräysviite: 5225	
	Vitenumero Ref. nr	
Allekirjoitus Underskrift		Eräpäivä Förfallodag
Tiliä nro Från konto nr		Euro €

Maksu välitetään saajalle maksajavälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betälningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betälningsförmedling och endast till det kontonummer som betälaren angivit.

Kolumbia

Paluuta normaaliin

Kolumbiassa eletään epävarmoja ja vaikeita aikoja niin taloudellisesti kuin poliittisestikin. Maa on saanut historiansa ensimmäisen vasemmistolaisen hallituksen, ja kansa on kahtia jakaantunutta. On toiveikkuutta, mutta myös paljon pelkoa. Huumeet ja väkivalta ovat edelleen valtavia ongelmia.

El Amparossa, jossa Por una Sonrisa työskentelee, väkivalta kohdistuu nyt erityisen raakana venezuelalaisiin. Kaduille on ilmestynyt siirtolaisvastaisia jengejä, jotka ottavat yhteen venezuelalaisten kanssa, ja yhteenotot ovat vaatineet uhreja. Myös nuoria on kuollut.

Perhetyö keskeisessä roolissa

Yksi kolumbialaisia eniten huolestuttavista asioista on inflaatio, joka on riistäytymässä käsistä. Meillä Por una Sonrisassa on ollut suuria vaikeuksia saada rahat riittämään, ja olemme joutuneet tinkimään monessa asiassa. Esikoulu-opetusta antavassa Pepe-kerhossa on tällä hetkellä 12 lasta, joista kaksi on tänä vuonna aloittaneita. Säännöllisesti Por una Sonrisan läksykerhoa käyviä koululaisia on 25-30. Kaikkiaan apumme piirissä on vajaat 70 lasta ja nuorta. Perhetyö on edelleen tärkeä osa toimintaamme. Teemme paljon kotikäyntejä, ja

lauantaisin järjestämme työpajoja ja hengellistä ohjelmaa lasten vanhemmille. Työntekijätiimiimme kuuluu kuusi henkeä.

Muutto uusiin tiloihin

Pandemia julistettiin Kolumbiassa päättyneeksi 1. heinäkuuta, mistä johtuen koulut ja päiväkerhot toimivat jälleen normaalisti. Myös Por una Sonrisassa on palattu lähiopetukseen. Pepe-kerho toimii osittain kodeissa, osittain uudessa kerho-huoneistossamme, jonka olemme vuokranneet erästä kerrostalosta lähellä lasten koteja.

Entinen kerho-huoneisto oli suurempi, mutta sen vuokraa korotettiin niin paljon, että jouduimme luopumaan siitä. Tämä pienempi kerhotila on riittävä, sillä lapset käyvät koulua ja läksykerhoa kahdessa vuorossa. Läksykerhon ohjelmaan kuluu entiseen tapaan läksyjen tekoa, tukiopetusta, askartelua, musisointia ja hartaushetkiä.

Lastenruokalan uudelleen käynnistämiseen varamme eivät ole riittäneet, joten lämpimiä aterioita ei ole. Sekä pepekerholaisille että läksykerholaisille tarjoillaan kuitenkin joka arkipäivä terveellinen välipala. Olemme Por una Sonrisassa jo pitkään rukoilleet, että saisimme riittävästi varoja oman urheiluseuran perusta-

miseen. Hyviä valmentajia olisi saatavissa, mutta heidän taksansa ovat korkeita, ja halukkuutta vapaaehtoistyöhön ei juuri ole. Urheilukerho olisi tärkeä, koska ohjattu urheiluharrastus suojelee lapsia huonolta seuralta, huumeilta ja masennukselta. Haluaisimme tukea myös lasten musiikkiharrastusta mm. kustantamalla lahjakaimmille opiskelun musiikkikoulussa. Moni lapsistamme haluaisi kovasti oppia soittamaan jotain instrumenttia.

Kuukausittaisen ruoka-avun antamista perheille jatketaan. Korona-aika karanteeneineen syvensi eniten kaikkein köyhimpien ahdinkoa, ja ruoan hinnan kallistuminen on tehnyt köyhien elämästä entistä vaikeampaa. Esimerkiksi kananmunien hinta on noussut lyhyessä ajassa 50%. Inflaatiosta johtuen perheille jaettavat ruokapaketit ovat nyt pienempiä kuin aikaisemmin, mutta toki niistä on edelleen paljon iloa vastaanottajille.

Fundación por una Sonrisa haluaa kiittää teitä suomalaisia tuestanne, anteliaisuudestanne ja rukouksistanne. Jumala on käyttänyt teitä osoittaakseen meille rakkauttaan ja antaakseen kolumbialaisille lapsille ja nuorille mahdollisuuksia parempaan elämään. Hän palkitsee teidät moninkertaisesti ja pitää teistä huolen.

Teksti: Liliana Sevilla, kuvat: Por una Sonrisa

”Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teidät pahasta.” 2. Tess.3:3

Por una Sonrisan läksykerho ja Pepe-kerho toimivat jälleen normaalisti

Joulukeräys Intian- ja Kolumbiantyömme lasten hyväksi

Halusimme järjestää tänä vuonna erillisen keräyksen tuottaaksemme jouluihoa sekä New Hope kodin että Por una Sonrisan lapsille. Kerättävillä varoilla ostetaan joululahjoja, autetaan hädänalaisia ja järjestetään joulujuhlia lapsille ja heidän läheisilleen.

New Hope -kodin joulujuhliin osallistuu lasten ja sukulaisten lisäksi myös ulkopuolisia. Intiassa kristillisen työn tekeminen on yhä haasteellisempaa. Joulukuun oiva ja yleisesti hyväksytty tilaisuus nostaa esille kristinuskon ydinsanomaa Jeesuksesta Kristuksesta ja hänen sovitusyöstään, sekä tehdä hyvää.

Kerätyt varat toimitetaan joulukuun alussa Intian ja Kolumbian työkenttillemme.

Viite: 5225

Rahankeräyslupa: RA-2020-585

Ryhmämatkalle Intiaan tai Kolumbiaan?

Tarkoituksena on järjestää ensi vuoden helmikuussa matkat Intiaan New Hope kodille sekä Kolumbiaan Casa Blancan kahvitilalle, jos vain saamme kokoon edes pienet ryhmät. Jos olet kiinnostunut, ota yhteyttä mahdollisimman pian!

Tietoa Intian New Hope kodista ja Kolumbian Casa Blancasta löytyy kotisivuiltamme www.kotikatulapselle.com

Haluaisitko Sinä kummiksi?

Intian New Hope -kodille saapuneista uusista lapsista moni kaipaa vielä kummia. Kristillisen New Hope -kodin suojissa lapsi saa elämälleen turvalliset raamit ja pääsee myös kouluun.

Haluaisitko Sinä auttaa yhtä näistä vähäosaisista?

Kummimaksu on 44 euroa kuukaudessa.

Myös Kolumbiassa on usea pepekerholainen vielä vailla kummia. Elämä El Amparon slummissa on haasteellista ja perheet sinnittelevät köyhyyden keskellä. Haluaisitko Sinä ryhtyä tällaisen lapsen kummiksi? Kummimaksu on 35 euroa kuukaudessa.

Ilmoittautua voit kotisivujemme kautta tai soittamalla meille.

Esirukouspyyntö kaikille lukijoille

Teemme tätä työtä vapaaehtoisvoimin. Pyydämmekin rukoilemaan kaikille meille sekä Intian ja Kolumbian työkenttien vapaaehtoisille, työntekijöille ja lapsille uutta voimaa ja Pyhän Hengen johdatusta vedoten Herramme Jeesuksen Kristuksen lupaukseen:

"Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan." Työkentillämme rukoillaan myös jokaisen kummin puolesta.

Toimitus: Henri Pelkonen, Leila Ponkala, Irmeli Kojonen
Taitto: Irmeli Kojonen

Koti Katulapselle ry
Kauppiaankatu 6 C 34, 00160 HELSINKI
puh. 044 366 7009
info@kotikatulapselle.com
www.kotikatulapselle.com